

lede ret til at indlevere mønstre i forsegleet stand („hemmelige mønstre“). Vedrørende nævnte nydannelser henvises til de almindelige bemærkninger i betænkningen pag. 73 ff.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 20.

Efter den gældende lov kan offentligheden først blive bekendt med et mønster, når dette er registreret, jfr. lovens § 22. Mønsterregistret er tilgængeligt for enhver, og registreringsmyndigheden foreviser på begæring de foreliggende mønsterrepræsentationer. Derimod finder ingen bekendtgørelse sted vedrørende de foretagne registreringer, og den, der ønsker oplysning om, hvad der måtte være registreret, må være henvist til at undersøge registret.

Den i paragraffens stk. 4 indeholdte regel, hvorefter der skal finde bekendtgørelse sted, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller stk. 3, findes ikke i kommissionsforslaget, men er fundet nødvendig for at gøre offentligheden bekendt med ansøgningen, jfr. den tilsvarende regel i patentlovens § 22, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 126.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 21. I patentlovens § 23 og i varemærkelovens § 21 findes lignende bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 127.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer med en uvæsentlig sproglig ændring til kommissionsforslagets § 22 og i øvrigt til patentlovens § 24, stk. 1 og 2. Efter den gældende mønsterlov kan nægtelse af registrering i visse tilfælde indbringes for handelsministeren til endelig afgørelse, jfr. lovens § 18. Hvis nogen vil anfægte en stedfunden registrering, må dette ske ved domstolene, jfr. lovens § 28.

Der henvises til betænkningen pag. 128 ff.

Til § 22.

Kommissionsforslagets § 23 er ændret ved, at det præciseres, at for sent indgivet klageafgift medfører, at klagen skal afvises, jfr. herved den tilsvarende bestemmelse i patentlovens § 25, og ved at betegne klageinstansen som et ankenævn med nærmere regler for udnævnelse af dets formand. Bestemmelsen er endvidere tydeliggjort bl. a. ved at indeholde en henvisning til §§ 21, 31 og 32.

Der henvises til betænkningen pag. 129 ff.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 25, og patentlovens § 26 har en lignende bestemmelse. Reglerne om mønstrets registrering findes i den gældende lovs § 19, hvorefter mønstret, når anmeldelsen er i formel orden, skal registreres, uden at der forinden anstilles nogen undersøgelse angående mønstrets nyhed, og uden at der sker offentliggørelse. Den, der måtte have interesse i de stedfundne registreringer, er derfor under den gældende ordning henvist til en gennemgang af mønsterregistret.

Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 130.

Kapitel III.

Mønsterregistreringens gyldighedstid.

Til § 24.

Bestemmelsen, der med en tydeliggørelse svarer til kommissionsforslagets § 9, vedrører beskyttelsestiden, som opdeles i tre 5-års perioder, jfr. betænkningen pag. 112 ff. Den første periode regnes fra den dag, da ansøgningen om registrering blev indgivet. Fornyelse af registreringen for en yderligere beskyttelsesperiode kræver, at mønsterhaveren fremsætter begæring herom, jfr. forslaget § 25.

Efter den gældende mønsterlovs § 6 kan mønsterbeskyttelse ligeledes opnås for et tidsrum af i alt 15 år, men opdelt i fem 3-års perioder.

Vedrørende beskyttelsestidens længde er kommissionen nået frem til, at den bestående maksimale beskyttelsestid på 15 år bør opretholdes. Den, der har fremstillet et mønster, må kunne regne med en rimelig tid til dets udnyttelse, inden mønstret bliver almeneje. Den foreslåede beskyttelsestid må også anses for rimelig under hensyn til den i patentloven fastsatte beskyttelsestid på 17 år, som ikke kan forlænges.

Når man i modsætning til de gældende 3-års perioder har foreslået 5-års perioder, skyldes dette dels ønsket om en administrativ forenkling, dels et hensyn til mønsterhaveren.

Opdelingen af beskyttelsestiden i flere perioder forventes at medføre, at mønstre, som ikke slår an eller af anden grund mister betydning, ikke forbliver i registret, når en løbende beskyttelsesperiode er til ende. Af samme grund kan ansøgeren ikke straks begære registreringen foretaget for 15 år, jfr. § 25. Fornyelsesafgifterne tænkes desuden fikseret efter en stigende skala, således at afgiften for forlængelse af beskyttelsen i den første periode er højere end ansøgningsafgiften, og for den tredje beskyttelsesperiode er afgiften højere end for den